

[Adolph Sørensen.]

praksis fra og med den 13. almindelige vurdering, vil jo meget være nået.

Jeg vil imidlertid gerne spørge, om det vil være muligt for ministeren med omgående virkning at gennemføre en ændret praksis, uanset om det måtte gælde vurderings- eller beskatningsreglen, men sådan, at der ikke begås denne uretfærdighed over for de pågældende grundejere.

Indenrigsministeren (Lars P. Jensen): Jeg kan gøre det ærede medlem opmærksom på, at finansministeren har bemyndiget mig til at sige, at han vil være villig til at overveje, om det er rimeligt at fremsætte lovforslag allerede med henblik på årsomvurderingen pr. 1. september; men finansministeren har også bedt mig sige, at der er visse betænkeligheder ved det, bl. a. disse, at de tidligere omvurderinger i så fald ikke kommer med i billedet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Horn* til indenrigsministeren:

„Findes der landkommuner, hvor man ikke sammen med indkaldelse til sognerådsmøder udsender en dagsorden til rådernes medlemmer, og hvis dette er tilfældet, vil indenrigsministeren da medvirke til at skabe pligt for kommunerne til, at dagsordener udsendes i rimelig tid før mødernes afholdelse?“

Horn: Jeg har stillet spørgsmålet for at få opklaret, om det kan være rigtigt, at der er landkommuner, hvor der ikke tilstilles sognerådsmedlemmerne en dagsorden samtidig med, at de indkaldes til sognerådsmøder.

Jeg er gentagne gange rundt omkring i landet blevet gjort opmærksom på, at noget sådant skulle forekomme, og jeg synes, det er lidt mærkeligt i ellers velorganiserede kommuner i et velorganiseret demokrati som vort. Jeg ved i hvert fald, at i Svendborg amt har man i over 40 år samtidig med indkaldelserne til sognerådsmøderne udsendt en dagsorden, sådan at medlemmerne har haft god tid til at forberede sig, til at sætte sig ind i de sager, der kom til behandling. Jeg synes altså, det lyder mær-

keligt, at der sine steder skulle forekomme tilfælde, hvor dagsorden ikke udsendes.

Jeg ved meget vel, at der i § 5 i loven om landkommunernes styrelse står noget om, at formanden indkalder til møderne, og at han så vidt muligt sammen med indkaldelsen bør underrette medlemmerne om de sager, der kommer til behandling på ordinære møder. Det er altså dette „så vidt muligt“, som jeg forstår i en række kommuner ikke tages så højtideligt, men at medlemmerne bare får at vide, at der er møde, og så må de indstille sig på at høre, hvad der ligger for, når de kommer til mødet. De fleste vil vel nødig stilles i den situation, at de ikke har tid til at overveje og undersøge sagerne lidt nærmere. Vi ved jo, at alle, der går ind i det kommunale arbejde, søger at ruste sig så vel, som det nu er muligt til at tage stilling. Der kan foreligge spørgsmål om store økonomiske bevillinger eller sager, hvor man griber ind i andre menneskers vilkår. Det er kommunens fremtid, det drejer sig om, så det er ikke helt ligegyldigt, om medlemmerne har tænkt sig godt om, inden de skal tage stilling til sagen, så jeg mener, det er et rimeligt krav, at en dagsorden udsendes.

Nu er det jo muligt, at man ikke alle steder er så langt fremme som i Svendborg amt på dette område, og det er derfor, jeg gerne vil høre, hvad den højtærede indenrigsminister har at sige herom, om han finder, det er et rimeligt krav, og om han vil medvirke til, at sognerådsformanden får pligt til at udsende en dagsorden. Det er jo ret enkelt i vore dage, hvor vi har faste kommunekontorer og kommunesekretærer.

I øvrigt vil jeg dog tro — og jeg beder ministeren oplyse, om det er rigtigt — at hvis et medlem af sognerådet stiller forslag om, at der skal udsendes en dagsorden, og rådet med flertal vedtager noget sådant, så kan sognerådsformanden ikke påberåbe sig, at loven om landkommuners styrelse kun siger „så vidt muligt“.

Indenrigsministeren (Lars P. Jensen): Som det ærede medlem også selv understregede, er der allerede ifølge de gældende regler i de kommunale styrelseslove en pligt for rådets formand til forinden møderne så vidt muligt at underrette medlemmerne om,